

РЕШЕНИЕ

№ 6644

гр. София, 29.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 15.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2817** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, във връзка с чл.58 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ и § 8 от ПЗР на АПК. Образовано е по жалба на В. К. Л., чрез адв. С., срещу писмо № РИВ23-МД94-5_011 от 16.02.2024г. на кмета на район «И.» - Столична община, в което е обективиран отказ от предоставяне на административна услуга – заверка на 1 бр. молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот - апартамент чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на процесния отказ, тъй като изложените в него аргументи са неотнормирани към исканата услуга. При извършване на исканата услуга административният орган не може да извършва преценка дали жалбоподателя е собственик на посочения имот или не. Производството по заверката е охранително и цели да установи само дали имотът е актуван като общинска или държавна собственост. Компетентен да извърши проверка относно владението на имота в давностния срок е единствено нотариуса. Дали имотът е възбранен или не не е основание да се откаже извършването на услугата. Поради това отказът е незаконосъобразен. Иска се отмяната му и да се задължи ответника да извърши заверка на молба-декларацията във връзка с обстоятелствената проверка. Претендират се разноси по списък. Ответникът по делото – Кметът на район „И.“ - СО, редовно призован, в становище от 05.03.2024г. счита жалбата за неоснователна. Сочил, че исканата услуга е заявена със заявление от 15.05.2023г. и 06.06.2023г., които са оставени без движение за

отстраняване на нередовности. От друга страна в районната администрация е постъпило заявление от друго лице, което твърди, че е собственик на ½ ид. част от апартамента. Същото е изразило несъгласие да бъде заверена молбата – декларация на В. Л.. Представил е доказателства за висящо дело за делба № 56967/2023 на СРС между него и жалбоподателя, и за наложена възбрана върху имота с постановление на публичен изпълнител при ТД на НАП – В. Т.. Поради това ответникът счита, че исканата услуга не следва да бъде извършвана до приключване на делото с влязъл в сила съдебен акт и на производството пред НАП с влязъл в сила акт. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разности. Прави възражение за прекомерност. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществуващото на спора.

Административен съд София - град, II АО, 41 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е започнал административното производство със заявление от 15.05.2023 г. Към него е приложил молба- декларация за признаване право на собственост върху недвижим имот – апартамент №13 на [улица], № 40, [жилищен адрес] с идентификатор 68134.802.2109.3.13 ведно с мазе в подземния етаж чрез извършване на обстоятелствена проверка. Приложени са още: схема на самостоятелен обект от КК – л.25. С писмо от 18.05.2023г. кметът на район „И.“ е уведомил заявителя, че заявлението е нередовно поради несъответствия в описаните данни за недвижимия имот и приложеното нотариално заверено пълномощно е в незаверено копие. С допълнителни заявления от 06.06.2023г. и от 22.06.2023г. жалбоподателят е отстранил посочените нередовности. С писмо от 13.09.2023г. ответникът е уведомил заявителя, че отново са налице несъответствия на описаните данни, касаещи недвижимия имот, като следва да се подаде нова молба-декларация с коректно отразени граници на самостоятелния обект, точен адрес и ЕГН на посочените свидетели. Същите са отстранени със заявление от 15.09.2023г., когато е подадена нова молба декларация, в което процесният апартамент е описан като обект с идентификатор 68134.802.2109.3.28 и е приложена схема от КК.

На 06.11.2023г. е подадено заявление от Е. и Е. Л., които претендират, че са собственици на същия апартамент. Приложили са договор от 29.12.1968г. за продажба на жилищен имот от фонда на МНО на Г. К. К., което лице е идентично с Г. К. Л.. Твърдят, че са Е. Л. е негов наследник, като със заявление от 10.11.2023г. прилагат удостоверение за наследници. Със същото прилагат и постановление за налагане на обезпечителни мерки от 09.02.2022г., с което на процесния апартамент е наложена възбрана за събиране на публично вземане по изп.дело № 22150007181/2015г. В тази връзка ответникът е уведомил Е. Л. за подаденото от жалбоподателя заявление с молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка, а с писмо от 08.01.2024г. е изпратил и копия от документите към заявлението на жалбоподателя от 15.09.2023г. На 10.01.2024г. от Е. Л. е постъпило възражение срещу извършването на исканата от жалбоподателя административна услуга.

В резултат е издаден процесният отказ, обективизиран в писмо № РИВ23-МД94-5_011 от 16.02.2024г. на кмета на район «И.» - Столична община, тъй като за процесния апартамент е налице спор за собственост. Освен това върху същия е наложена възбрана от НАП с постановление за налагане на обезпечителни мерки № С220012-022-0004106 от 31.01.2022г. на публичен изпълнител от ТД на НАП – В. Т.. Писмото е съобщено на жалбоподателя на 20.02.2024г., като жалбата срещу него е

подадена на 05.03.2024г.

При така установените факти, Административен съд София – град, 41 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срок срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от заинтересовано лице, подало заявление за заверка на молба – декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларира или констатира вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им. Съгласно § 1, т.2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.” Следователно, административният орган е отказал да уважи искане за извършване на административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК във връзка с § 1, т. 2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Искането, като отправено към Кмета на район „И.“ - СО за заверка на молба-декларация, че имотът не е общинска собственост и издаването на удостоверение, че не е актуван като такъв във връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка, е отправено до компетентния административен орган, на основание чл. 23, ал. 1 от АПК. Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл. 587 от ГПК по издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл. 587 от ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл. 587, ал. 2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху имот 2215 е извън компетентността на Кмета на район „И.“ - СО. Последният следва само да извърши административната услуга и да попълни

удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага, като няма пречка да попълни и известните му данни относно спор за собственост и възбрани върху имота.

Предвид гореизложеното, ответникът следва да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непопълването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателя от възможността да осъществи предвиденото охранителното производство чл. 587 от ГПК.

Отказът на органа да изпълни това задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл.4 ал.1 от АПК /“административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона”/; в чл.4 ал.3 от АПК /“Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица”/; също в чл.6 ал.1 от АПК /“Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо”/; както и в чл.9 ал.1 от АПК /“При условията, посочени в закона, административният орган е длъжен да започне, да проведе и да приключи административното производство, освен ако издаването на акта е предоставено на свободната му преценка”/.

По съображения, че имотът е собственост на друго лице, административният орган не може да откаже да разгледа и да се произнесе по направеното от жалбоподателя искане. Още повече, че в представените скици – извадки от КККР липсват данни за собственик на имота. В молбата-декларация ответникът е длъжен да опише обстоятелствата, такива, каквито ги е установил при проверката, без да има право да извършва преценка на факти, обуславящи претендираното право на собственост и др. под. Дори органът да счита, че е налице конкуренция на права, не може да откаже извършването на услугата, тъй като дали са налице претендираните права върху имота, следва да преценява нотариуса по реда на чл. 587 от ГПК. Казаното означава, че отговорът на направеното искане не предполага преценка на административния орган по отношение на правото на собственост на поисканото лице. Компетентен да признае или да отрече право на собственост на заявителя е единствено нотариусът, в чиято компетентност е извършването на обстоятелствената проверка. Що се отнася до административния орган, от когото е поискана административна услуга, той е длъжен да я извърши при наличието на редовна молба със съответните приложения и внесена такса. А исканата услуга се състои в удостоверяване на определени обстоятелства - има ли съставен акт за общинска собственост за конкретно посочения имот и ако да - да се посочи акта, и само тези удостоверителни действия са в кръга на компетентността на административния орган. Отказът за извършване на административната услуга по аргументи, свързани с евентуален спор за принадлежността на правото на собственост, представлява превратно упражняване на власт. Административният орган не може да злоупотребява с властта си и да пречатства осъществяването на чужди права, при положение, че законосъобразният начин за решаване на спорове за собственост е свързан с търсенето на защита по исков ред.

След като липсват законови основания за постановяване на процесния отказ, същият се явява незаконосъобразен и като такъв следва да се отмени и преписката да се върне

на административния орган с указания да се произнесе съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 10 лв. държавна такса и възнаграждение за адвокат в размер на 1000 лв., платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 18. Неоснователно е възражението за неговата прекомерност тъй като същото е на минимума, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 41-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. К. Л., чрез адв. С., писмо № РИВ23-МД94-5_011 от 16.02.2024г. на кмета на район «И.» - Столична община, в което е обективиран отказ от предоставяне на административна услуга – заверка на 1 бр. молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно апартамент с идентификатор 68134.802.2109.3.28 по молба - декларация към заявление № РИВ23-МД94-5_008 от 15.09.2024г.

ВРЪЩА преписката на Кмета на район „И.“ – СО по молба – декларация към заявление № РИВ23-МД94-5_008 от 15.09.2024г. за заверка относно апартамент с идентификатор 68134.802.2109.3.28, в седемдневен срок.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. К. Л. сумата от 1010 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: